

கலைஞரின் கவிதையில்

ஒரு காவியப் பரிமாணம்

‘அ’

து என்ன என்று என்னைக் கேட்காதபோது, அது என்ன என்று எனக்குத் தெரிகிறது. அது என்ன என்று என்னைக் கேட்கும்போது, அது என்ன என்று எனக்குத் தெரியா மற் போகிறது’ என்று தூய அகண்டின் வேறு எதற்கோ காட்டியதைக் கவிதைக்கு விளக்கமாகச் சொல்ல முற்பட்டு, எடுத்துக் காட்டிய இலக்கியத் திறனாய் வாளர் வில்லியம் ஹென்றி அட்சன் முதல், ‘கவிஞனால் செய்யப்படுவது எதுவோ அதுவே கவிதை’ என்று கூறிய நோபல் பரிசு பெற்ற அமெரிக்கக் கவிஞன் இராபர்ட் ஃபிராஸ்ட் வரை எத்தனையோ பேர் வரை விலக்கணங்களை வரையறுத்துப் பார்த்தும் வரம்புகளுக்கப் பால் கவிதை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

யாப்பிலக்கணமும், கவிதை இலக்கணமும் ஒன்றெ னக் கருதி மயங்கி இருப்பவர்க்கு மட்டுமே கலைஞர் கவிஞரா இல்லையா என்கிற ஐயம் எழக் கூடும்.

யாப்பிலக்கணம்கூட நெகிழ்ச்சி உடையது. ஒவ்வொரு வரையறைக்கும் புறனடை வழங்கித்தனது தாராள மனத் தைக் காட்டுவது என்பதை உணர்கிறவர்களுக்கு ‘யாப்பி லக்கண அடிப்படையில் கலைஞர் ஒரு கவிஞரென நிறு வப்பட இயலாதவராகி விட்டார்’ என்ற எண்ணம் ஏற்படாது.

கவிதை இலக்கணம் தெரிந்தவர்களுக்கு கலைஞரைக் கவிஞராகக் காண்பதில் இடர்ப்பாடும் இல்லை; ஏமாற்ற மும் இல்லை.

இயக்கத் தலைவன், அரசியல் அறிஞன், ஆட்சித் திற னாளி, கதை வசனப் படைப்பாளி, நாடக, கதை ஆசிரியர் என கலைஞருக்குள் இருந்து பிறந்த பலரும், ஒரு கவிஞனைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். சமூகச் சூழலும் அவருடைய வாழ்க்கைச் சூழலும் இத்தகைய வேதியியல் மாற்றத்தை விளைவித்த போதிலும், இம்மாற்றம் காட்டும் பரிமாணங் களையெல்லாம் அவருள் பொலியும் பளிச்சிடச் செய்து கொண்டிருப்பவன் கவிஞன்தான் என்பேன் மீண்டும்.

‘எதுகை மோனை எதையும் பற்றி எதுவாக கவிஞனை வருக என்றே புதுமை வானொலி அழைத்தது புதிதே’
கலைஞர் கவிதைகள் ப. 295

என்று தனக்கு யாப்புப் புலமை இல்லை என்று கலை ஞர் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், இங்கு விடப்பு என்ன வெனில், எதுகை மோனைகளை, இலக்கண முறைமை களில் பயன்படுத்தியபடியே இக்கருத்தைக் கூறுகிறார்.

‘இலக்கணம் என்னும் தாய்ப்பால் அருந்தாமல் பசி எடுத்த போதெல்லாம் புதுக் கவிதைப் புடிப்பால் குடித்ததும் குழந்தை நான்.’
கலைஞர் கவிதைகள் ப.316

இப்படிச் செய்யுள் இலக்கணத் தாய்ப்பால் அருந்தாத தம் நிலைமையைக் குறிப்பிடும் கலைஞர் ‘புதுக் கவிதைப் புடிப்பாலை’ தாம் பசியெடுத்த போதெல்லாம் குடிப்பதாகக் கூறுகிறார். செய்யுள் இலக்கணத்தைப் பருகியவர்கள் பல

ரும் கவிஞர்களாக வளர்ந்ததில்லை என்பதை உணர்ந்து, கவிதையையே பருகித் தாம் கவிஞரான கதையை இங் குச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுகிறார். புதுக் கவிதைக்கு இலக்கண வரையறை என ஒன்றில்லை. ஒவ்வொரு கவி தையும் தனது இலக்கணத்தைத் தானே வகுத்துக் கொண்டு பிறந்து விடுகிறது என்பதையும் கலைஞரின் மேற்குறித்த வரிகளுக்குள் போய் நாம் காண முடிகிறது.

இங்கு ருபென் டாரியோ (Ruben Dario) என்ற நிகார குவா நாட்டுக் கவிஞரின் ஒரு வடிவத்தைத் தேடுகிறேன்’ என்ற தலைப்பிலுள்ள கவிதையில் வரும்,

‘I seek a form that my style cannot discover,
a bud of thought that wants to be a rose’

Twentieth Century Latin American Poetry, P.33
இவ்வரிகளை நான் நினைத்துக் கொள்கிறேன். ‘என் நடை கண்டுபிடிக்க முடியாத ஒரு வடிவத்தை என் கவிதைக்கு நான் தேடுகிறேன்’ என்கிறான் இலத்தீன் அமெரிக்க நாட்டு கவிஞன் வால்ட் விட்மன் ருபன் டாரியோ. ஆனால், கலைஞரின் கவிதை நடை தனக்கென ஒரு வடிவத்தைக் கண்டுபிடித்து, அவரை வெற்றியோடு அதில் வாழ்ந்தெடுத்து வளர்த்துள்ளது. அவடிவம் மரபு வழி இசைப் பாங்கோடும், உத்திகளோடும் புதிய வழித் தாக்கங்களை உள்வாங்கிய தன்மையோடும் அமைந்தது என்று நாம் கூற முடியும். யாப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்திருந்தால் ம